31993R3403

14.12.1993 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 310/4

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 3403/93 НА КОМИСИЯТА
от 10 декември 1993 година
за изменение на Регламент (ЕИО) № 2220/85 за определяне на общи подробни правила за прилагането на системата от гаранции за селскостопанските продукти

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1766/92 на Съвета от 30 юни 1992 г., относно общата организация на пазара на зърнени култури ([1]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2193/93 ([2]), и по-специално член 5, член 6, параграф 2, член 7, параграф 3, член 8, параграф 5, член 9, параграф 2, член 11, параграф 4, член 12, параграфи 3 и 6, член 13, параграф 6, член 16, параграф 2, и член 17, параграф 4 от него, и съответстващите разпоредби от други регламенти за общата организация на пазара на селскостопански продукти, и също така други разпоредби от регламенти за общата организация на пазари, които, когато се прилагат в практиката, изискват гаранции,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 525/77 на Съвета от 14 март 1977 г. относно създаване на система за производствена помощ за консервиран ананас ([3]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1699/85 ([4]), и по-специално член 8 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2169/81 на Съвета от 27 юли 1981 г. относно определяне на общи правила за система за помощ за памук ([5]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1554/93 ([6]), и по-специално член 5, параграф 3 от него,

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1491/85 на Съвета от 23 май 1985 г. относно определяне на специални мерки по отношение на соевите зърна ([7]), е заменен с Регламент (ЕИО) № 3766/91 ([8]); като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1079/77 на Съвета от 17 май 1977 г. относно налога за съвместна отговорност и мерките за разширяване на пазарите на мляко и млечни продукти ([9]) е отменен с Регламент (ЕИО) № 1029/93 ([10]); като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1677/85 на Съвета от 11 юни 1985 г., относно суми за парични компенсации в селското стопанство ([11]) е отменен с Регламент (ЕИО) № 3813/92 ([12]); като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1431/82 на Съвета от 18 май 1982 г., относно определяне на специални мерки за грах, бакла и сладка лупина ([13]) е заменен с Регламент (ЕИО) № 1765/92 ([14]);

като има предвид, че препратките в Регламент (ЕИО) № 2220/85 на Комисията ([15]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3745/89 ([16]), към няколко регламента трябва да бъдат актуализирани;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1068/93 на Комисията от 30 април 1993 г. относно подробни правила за определяне и приложение на обменните курсове в селското стопанство ([17]) определя оперативните събития за обменните курсове в селското стопанство, и по-точно тези, приложими за гаранциите; като има предвид, че последствията от изменението на обменния курс в селското стопанство спрямо една гаранция в деня на оперативното събитие трябва да бъдат взети под внимание;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2220/85 предвижда задържане на гаранцията или на част от нея; като има предвид, че административните разходи за задържане може да надхвърлят сумата по гаранцията; като има предвид, че на органите на държавите-членки трябва да бъде дадена възможност да се откажат от задържането на суми, ако сумата е много малка;

като има предвид, че за да се избегне дискриминацията в рамките на Общността, е подходящо да се предвиди плащане на лихва, когато задържането на гаранцията е било отложено до изчакване на резултата от процедурата по обжалване;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2220/85 трябва да бъде съответно изменен;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на съответните Управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 2220/85 се изменя, както следва.

([1]) ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 21.
([2]) ОВ L 196, 5.8.1993 г., стр. 22.
([3]) ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 46.
([4]) ОВ L 163, 22.6.1985 г., стр. 12.
([5]) ОВ L 211, 31.7.1981, стр. 2.
([6]) ОВ L 154, 25.6.1993 г., стр. 23.
([7]) ОВ L 151, 10.6.1985 г., стр. 15.
([8]) ОВ L 356, 24.12.1991 г., стр. 17.
([9]) ОВ L 131, 26.5.1977 г., стр. 6.
([10]) ОВ L 108, 1.5.1993 г., стр. 4.
([11]) ОВ L 164, 24.6.1985 г., стр. 6.
([12]) ОВ L 387, 31.12.1992 г., стр. 1.
([13]) ОВ L 162, 12.6.1982 г., стр. 28.
([14]) ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 12.
([15]) ОВ L 205, 3.8.1985 г., стр. 5.
([16]) ОВ L 364, 14.12.1989 г., стр. 54.
([17]) ОВ L 108, 1.5.1993 г., стр. 106.

1. Член 1 се заменя със следното:

„*Член 1*

Настоящият регламент определя правилата, уреждащи гаранциите, които трябва да бъдат предоставени или съгласно следните регламенти, или съгласно други регламенти за приложение, освен ако за тях не са предвидени други правила в тези регламенти:

а) регламенти относно обща организация на пазарите на определени селскостопански продукти:

— Регламент (ЕИО) № 136/66/ЕИО (масла и мазнини) ([1]),

— Регламент (ЕИО) № 804/86 (мляко и млечни продукти) ([2]),

— Регламент (ЕИО) № 805/68 (говеждо и телешко месо) ([3]),

— Регламент (ЕИО) № 2358/71 (семена) ([4]),

— Регламент (ЕИО) № 1035/72 (плодове и зеленчуци) ([5]),

— Регламент (ЕИО) № 2759/75 (свинско месо) ([6]),

— Регламент (ЕИО) № 2771/75 (яйца) ([7]),

— Регламент (ЕИО) № 2777/75 (птиче месо) ([8]),

— Регламент (ЕИО) № 1418/76 (ориз) ([9]),

— Регламент (ЕИО) № 1117/78 (сухи фуражи) ([10]),

— Регламент (ЕИО) № 1785/81 (захар) ([11]),

— Регламент (ЕИО) № 426/86 (продукти, произведени от плодове и зеленчуци) ([12]),

— Регламент (ЕИО) № 822/87 (вино) ([13]),

— Регламент (ЕИО) № 3013/89 (агнешко и козе месо) ([14]),

— Регламент (ЕИО) № 1766/92 (зърнени култури) ([15]),

— Регламент (ЕИО) № 2075/92 (суров тютюн) ([16]),

— Регламент (ЕИО) № 3759/92 (риби и аквакултури) ([17]);

б) Регламент (ЕИО) № 525/77 (консервиран ананас) ([18]);

в) система за подпомагане отглеждането на памук, определена в Регламент (ЕИО) № 2169/81 ([19]);

г) Регламент (ЕИО) № 1765/92 (система за подпомагане на производителите на полски култури) ([20]).

2. Член 7 се отменя.

3. Член 12 се заменя със следното:

„*Член 12*

1. Гаранцията се депозира във валутата на държавата-членка, където се намира съответният компетентен орган.

2. Ако общата сума на дължимата гаранция, изразена във валутата на съответната държава-членка, се е увеличила вследствие на изменението на селскостопанският обменен курс за гаранцията, влизащ в сила на датата на оперативното събитие, гаранцията се приема на базата на селскостопанския обменен курс в сила в деня преди изменението, ако дефицитът е по-малко от 20 ECU, изразен в националната валута и изчислен на базата на новия селскостопански обменен курс.

3. Оферта, за която депозираната гаранция за търга е с дефицит от 20 ECU или повече, вследствие на измененията, посочени в параграф 2, се приема като валидна за количеството, действително покрито от тази гаранция, освен ако преди момента, в който офертите са разгледани, с оглед решаването на резултата от търга участникът в търга се задължи писмено да допълни дефицита и направи това в рамките на пет работни дни след приключване на търга, освен в случаите на непреодолима сила.

Такова намаляване на количеството, предмет на офертата, не се счита за нарушение на разпоредбите на съответния регламент относно минималните количества.

4. Разпоредбите на член 5, параграфи 1 и 2, могат също така да се прилагат за компенсирането на дефицита, причинен от изменението, както е посочено в параграф 2 от настоящия член.

Чрез дерогация от член 5, параграф 3, тези разпоредби могат също така да се прилагат за компенсиране на дефицита при гаранция за вносни или износни лицензи или сертификати с предварително фиксиране.“

4. Член 29 се заменя със следното:

„*Член 29*

1. След като на компетентния орган са станали известни обстоятелствата, водещи до задържане на гаранцията, изцяло или частично, той незабавно изисква от задължената страна да плати задържаната сума, в срок до не повече от 30 дни от датата на получаване на искането за плащане.

([1]) ОВ 172, 30.9.1966 г., стр. 3025/66.
([2]) ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13.
([3]) ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 24.
([4]) ОВ L 246, 5.11.1971 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 118, 20.5.1972 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 1.
([7]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 49.
([8]) ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 77.
([9]) ОВ L 166, 25.6.1976 г., стр. 1.
([10]) ОВ L 142, 30.5.1978 г., стр. 1.
([11]) ОВ L 177, 1.7.1981 г., стр. 4.
([12]) ОВ L 49, 27.2.1986 г., стр. 1.
([13]) ОВ L 84, 27 3.1987 г., стр. 1.
([14]) ОВ L 289, 7.10.1989 г., стр. 1.
([15]) ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 21.
([16]) ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 70.
([17]) ОВ L 388, 31.12.1992 г., стр. 1.
([18]) ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 46.
([19]) ОВ L 211, 31.7.1981 г., стр. 2.
([20]) ОВ L 181, 1.7.1992 г., стр. 12.“

Когато плащането не е било извършено в края на този период, компетентният орган:

а) незабавно осребрява всяка гаранция, посочена в член 8, параграф 1, буква а);

б) незабавно изисква от гаранта, посочен в член 8, параграф 1, буква б), да плати в срок от 30 дни от датата на получаване на искането за плащане;

в) незабавно предприема необходимите мерки за:

i) да превърне гаранциите, посочени в член 8, параграф 2, букви а), в), г) и д), в достатъчно парични средства за възстановяване на дължимата сума;

ii) прехвърляне на паричните депозити по собствената си сметка.

Компетентният орган може незабавно да осребри всяка гаранция, посочена в член 8, параграф 1, буква а), без предварително да поиска от съответното лице да извърши плащането.

2. Компетентният орган може да се откаже от задържането на сума в размер, по-малък от 20 ECU, при условие че подобни правила са предвидени за сходни случаи в национални законови, подзаконови или административни разпоредби.

3. Без да се засяга параграф 1, когато решението за задържане на гаранция е взето, но след обжалване е отложено в съответствие с националния закон, заинтересованата страна заплаща лихвите върху сумата, която действително е задържана, за срок, започващ 30 дни от датата на получаване на искането за плащане, както е посочено в параграф 1, алинея първа, и завършващ в деня, предхождащ плащането на действително задържаната сума.

Размерът на приложимата лихва се изчислява в съответствие с разпоредбите на националния закон, но в никакъв случай не е по-ниска от лихвения размер, приложим в случай на възстановяване на национални суми.

Разплащателните агенции приспадат платената лихва от разходите на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 352/78 на Съвета (*).

Държавите-членки могат периодично да претендират за добавка към гаранцията, по отношение на приложимата лихва.

Когато гаранцията е задържана, а сумата вече е кредитирана на ФЕОГА и в следствие на резултата от процедурата по обжалването, изцяло или отчасти задържаната сума, включително лихвата в размер съответстващ на националния закон, подлежи на връщане, сумата се поема от ФЕОГА, освен ако изплащането на гаранцията се дължи на небрежност или груба грешка на административните власти или други органи на държавата-членка.

(*) ОВ L 50, 22.2.1978 г., стр. 1.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Разпоредбите на член 29, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2220/85, както е предвидено в член 1, параграф 4 от този регламент, се прилагат за гаранциите, дадени на или след тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 10 декември 1993 година.

За Комисията

René STEICHEN

Член на Комисията